

Súd: Okresný súd Galanta  
Spisová značka: 18Csp/129/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120313916  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová  
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:6120313916.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtňa 48, Bratislava proti žalovanej: B. S., N.: XX.X.XXXX, C. A. B. XXXX/XX, M. Ú., zastúpená: Mgr. Peter Arendacký, Mlynarovičová 19, Bratislava, o zaplatenie 1.334,92 Eur s prísl., takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica a tunajšiemu súdu dňa 17.8.2020 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.334,92 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.334,92 Eur od 4.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania, na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, poskytol žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.9.2016 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX1 úver vo výške 1.400 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 12.10.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 27.10.2017 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 4.11.2017 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 19.11.2019 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 2.9.2019. Žalovaná bola vyzvaná právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny

úveru vo výške 1.334,92 Eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

2. Na preukázanie svojho nároku žalobca predložil listinné dôkazy, a to zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička zo dňa 20.9.2016, žiadosť o flexipôžičku, oznámenie o splnení OP pre čerpanie Flexipôžičky, európske informácie o spotrebiteľskom úvere, zoznam dokladov k Flexipôžičke, informácie k dojednávanej poisťovni, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29.11.2019, výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 13.5.2020, podacie háčky, VOP VÚB, a.s., zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2019 s prílohami, tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 28.8.2017, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.10.2017 s kópiou doručky, prehľad úhrad.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe vyhovel v plnom rozsahu vydaním platobného rozkazu pod sp. zn. 36Up/1099/2020 zo dňa 29.6.2020. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom namietala platnosť poplatku za poskytnutie úveru, nedostatočné posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver a nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. K námietke voči poplatku za poskytnutie úveru vo výške 28 Eur uviedla, že zmluvná podmienka o poplatku za poskytnutie úveru bola súdmi určená za neprijateľnú, a to rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 27Co/57/2019-193 z 18.7.2019, rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 5.12.2017 sp.zn. 5Co/158/2017, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice z 1.3.2017 sp. zn.13C/354/2014, pretože požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie veriteľom - bankou nesleduje záujmy spotrebiteľa. Od 10.6.2013 je ustanovením § 37 ods. 17 (predtým ods. 21) zákona o bankách, bankám zakázané požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu. Poplatok za poskytnutie úveru sleduje len vlastný záujem veriteľa. Právny predchodca žalobcu sumu rovnajúcu sa dohodnutému poplatku žalovanej ani ako dohodnutý úver, resp. jeho časť neposkytol. V skutočnosti právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľke úver nižší, ako je výška úveru uvedená v zmluve, a to o sumu rovnajúcu sa poplatku za spracovanie úveru. Poskytovanie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť je v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru. Takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške, pričom veriteľ úroky počíta aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov. Táto zmluvná podmienka je neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pretože odporuje ratio legis právnej úpravy úveru. Suma 28 Eur ako poplatok sa preto považuje za mimoriadnu splátku, resp. žalobca si mohol uplatniť nárok len zo skutočne poskytnutej istiny 1.372 Eur, nakoľko žalovanej nebol poskytnutý úver vo výške 1.400 Eur tak ako to tvrdí žalobca v žalobnom návrhu ale len vo výške 1.372 Eur. K nedostatočnému posúdeniu schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver žalovaná uviedla, že z predloženej žiadosti o flexipôžičku vyplýva, že bola slobodná, vyživovala jedno nepľnoleté dieťa, počet členov rodiny bol 2, bývala u rodičov, bola ekonomicky neaktívna a poberala len materský príspevok vo výške 200 Eur mesačne. Žalovaná mala v čase uzavretia predmetnej zmluvy poskytnutý od právneho predchodcu žalobcu už skôr poskytnutý spotrebiteľský úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver vo výške 4.970 Eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 79,28 Eur. Okrem toho mala ešte jeden úver od nebankovej spoločnosti. Právny predchodca žalobcu v žiadosti o úver tieto splátky úverov nevyznačil napriek tomu, že tieto úvery boli zverejnené v úverovom registri. Životné minimum na plnoletú fyzickú osobu bolo 198,09 Eur mesačne a na nepľnoleté dieťa 90,42 Eur mesačne. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ je povinný s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky na poskytnutie úveru. Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou

starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Pred uzatvorením zmluvy o úvere banka neposúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, nezohľadnila najmä schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a potrebné a primerané skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa splácať úver počas celej doby trvania zmluvy o úvere, nebrala do úvahy najmä výšku poskytnutého úveru, príjem spotrebiteľa, výdavky spotrebiteľa, náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa a neplnoletého dieťaťa, výšku splátky poskytovaného úveru, peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa, nezohľadnila ďalšie finančné a ekonomické okolnosti, ktoré mali vplyv na schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Žalovaná poberala materský príspevok 200 Eur a mala vyživovaciu povinnosť voči svojmu neplnoletému dieťaťu. Neboli zohľadnené náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb. Z toho vyplýva, že žalovaná v žiadnom prípade nemohla spĺňať podmienky pre poskytnutie úveru a už pred uzavretím zmluvy bolo zrejmé, že žalovaná nemá príjem na to, aby predmetný úver splácala od počiatku. Banka (právny predchodca žalobcu) nekonala s odbornou starostlivosťou a hrubo porušila povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Banka nebola oprávnená vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru a keďže ide o hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 (posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver) úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pôvodný veriteľ teda nemohol pristúpiť k zosplateniu úveru. Podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru dňa 17.9.2024. Ako je uvedené, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo a preto pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. nemohla postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 17.9.2024, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. K nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalovaná poukázala na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v zmysle ktorého pre postúpenie pohľadávky musia byť splnené 2 podmienky, a to postúpenie pohľadávky na oprávnenú osobu a ukončenie úverového vzťahu. Pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom nedošlo k zosplateniu celého dlhu žalovanej, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom. Pokiaľ teda VÚB, a.s. postúpila svoju pohľadávku na žalobcu konala v rozpore s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom). Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, resp. k predčasnému ukončeniu zmluvy pôvodným veriteľom), VÚB, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 26.11.2019 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ. Žalobcovi v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Ďalšou skutočnosťou preukazujúcou neplatné postúpenie pohľadávky na žalobcu je aj nesplnenie zákonných podmienok § 92 ods. 8 ZoB. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietať voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník

po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak by neboli splnené podmienky pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Ako už bolo uvedené, v danej veci nedošlo k platnému zosplateniu úveru, pretože právny predchodca žalobcu nemohol od žalovanej žiadať zaplatenie celej pohľadávky jednorazovo. Taktiež bolo uvedené, že poplatok za spracovanie úveru vo výške 28 Eur sa považuje za mimoriadnu splátku. Z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaná splácala úver riadne a včas od 17.10.2016 do 17.5.2017. Suma 28 Eur sa teda považuje za splátku splatnú dňa 17.6.2017. Žalovaná sa tak do omeškania dostala so splátkou splatnou dňa 17.7.2017 a teda banka by mohla úver zosplatiť pre nezaplatenú splátku splatnú 17.7.2017. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka by však banka mohla uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej 17.7.2017, teda až po 17.10.2017. Z výzvy na predčasné splatenie však vyplýva, že banka vyhlásila predčasnú splatnosť ku dňu 13.10.2017, z čoho vyplýva, že banka nedodržala 3 mesačnú lehotu na možnosť uplatnenia práva § 565 OZ, a teda aj v tomto prípade nedošlo k platnému zosplateniu úveru.

4. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

5. Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z., ak žalobca v lehote 15 dní od doručenia výzvy súdu podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že odpor žalovanej považujeme v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Žalovaná v podanom odpore neuviedla žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť platobný rozkaz zrušený. Aktívnu legitímáciu v tomto spore žalobca preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené pod číslom zásielky RE871918230SK, čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovanej. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázali aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podpore odkazuje na rozsudok NS SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie súdu predložili aj výzvy právneho predchodcu, banky - predložené súdu už v žalobe. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o úvere, preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 z. o bankách. V tomto spore preukázali, že právny predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu, svoj dlh nezaplátila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky bola viac ako 90 dní

v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bola preukázateľne vyzvaná, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. Tvrdenia žalovanej sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Uplatnený nárok je dôvodný a preukázaný.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 19.11.2020 vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu uviedla, že žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu tým, že žalovanej bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom odkazuje na rozsudok NS SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003. Žalobca však opomína, že podaný odpor bol odôvodnený námietkou neplatného zosplatenia úveru. K neplatnému zosplateniu úveru, ktorého neplatnosť žalovaná odvodzuje zo skutočnosti, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nebola v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, sa žalobca nevyjadril. K žalobcom odkazovanému rozsudku NS SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003 zaujal stanovisko NS SR v rozsudku zo dňa 24.4.2018 č.k. 1Cdo/147/2017 v ktorom uviedol, že rozhodnutie sp.zn. 4Obo 210/01 je rozhodnutím v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Je preukázané, že VÚB banka a.s. hrubo porušila svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď poskytla žalovanej úver bez akéhokoľvek posudzovania schopnosti splácať úver. VÚB banka a.s. nekonala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, pretože pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver nebrala do úvahy žiadne príjmy, výdavky a rodinný stav žalovanej a nebrala do úvahy žiadne údaje z úverového registra. Zo žiadosti o flexipôžičku jednoznačne vyplýva, že žalovaná spotrebiteľka bola slobodná, vyživovala jedno nepĺnoleté dieťa, počet členov rodiny bol 2, bývala u rodičov, bola ekonomicky neaktívna a poberala len materský príspevok vo výške 220 Eur mesačne. Žalovaná mala v čase uzavretia predmetnej zmluvy od právneho predchodcu žalobcu už skôr poskytnutý spotrebiteľský úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver vo výške 4 970 Eur, ktorý sa viazala splácať v mesačných splátkach vo výške 79,28 Eur. Žalovaná spotrebiteľka mala okrem toho ešte jeden úver od nebankovej spoločnosti. Životné minimum na pĺnoletú fyzickú osobu bolo 198,09 Eur mesačne a na nepĺnoleté dieťa 90,42 Eur mesačne. Neboli zohľadnené náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb. Z toho jednoznačne vyplýva, že žalovaná v žiadnom prípade nespĺňala podmienky pre poskytnutie úveru a už pred uzavretím zmluvy bolo zrejmé, že žalovaná nemá príjem na to, aby predmetný úver splácala od počiatku. Keďže VÚB banka a.s. ako pôvodný veriteľ nekonala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., tak podľa § 11 ods. 2 nebola oprávnená vyžadovať od žalovanej spotrebiteľky jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Keďže VÚB banka a.s. hrubo porušila svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., tak podľa § 11 ods. 2 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, potom poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol Krajským súdom v Trenčíne č.k. 27Co/57/2019-193 z 18.07.2019 a Krajským súdom v Košiciach č.k. 5Co/158/2017 z 05.12.2017 určený za neprijateľnú zmluvnú podmienku, sa považuje za mimoriadnu splátku. V danom prípade poplatok za poskytnutie úveru vo výške 28 Eur. Z prehľadu splátok pripojených k žalobe vyplýva, že ku dňu 17.5.2017 žalovaná uhradila spolu sumu 238,40 Eur (210,40 Eur + 28 Eur poplatok). Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov celá suma je započítaná na dlžnú istinu 1.400 Eur. Dojednaných termínov splátok sa bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nedotýka, t.j. žalovaná bola viazaná dohodnutými splátkami s tým, že bola v rámci každej splátky povinná zaplatiť pomernú časť istiny, t.j. sumu 14,58 Eur (1.400 Eur delených 96 splátkami, posledná splátka vo výške 14,90 Eur). Tým, že žalovaná platila splátky v pôvodne dohodnutej výške, ku dňu predčasného zosplatenia úveru dňa 13.10.2017 nevykazovala trojmesačné omeškanie so zaplatením žiadnej splátky istiny, preto VÚB banke nevzniklo právo vyvolať predčasnú splatnosť úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ako je uvedené, žalovaná ku dňu 17.5.2017 uhradila spolu sumu 238,40 Eur, pričom mala uhradiť len sumu 174,96 Eur (14,58 Eur x 12 splátok). Splatnosť každej splátky bola 17. dňa príslušného kalendárneho mesiaca a keďže pôvodný veriteľ vyhlásil splatnosť 13.10.2017, potom do splatnosti úveru mala žalovaná uhradiť splátky splatné v období od 17.10.2016 do 17.9.2017, t.j. 12 splátok. Z toho vyplýva, že žalovaná uhradila aj splátky splatné dňa 17.10.2017, 17.11.2017, 17.12.2017, 17.01.2018 a časť splátky splatnej dňa 17.2.2018 vo výške 5,12 Eur. Platí, že žalovanej ostala zachovaná povinnosť uhrádzať splátky istiny po celú dobu trvania úverového vzťahu, po dobu 96 mesiacov, kde posledná splátka pripadala na 17.9.2024. VÚB banka a.s. teda nemohla pristúpiť k zosplateniu úveru, podľa zmluvy je konečná splatnosť úveru dňa 17.9.2024, a keďže k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo, VÚB banka a.s. nemohla postúpiť

žalobcovi tzv. „živý úver“. Splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase postúpenia pohľadávka iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“). Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplattnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zapltenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaná plnila riadne a včas svoj dlh a nebola v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Z uvedeného potom vyplýva, že nebola splnená podmienka nepretržitého omeškania po dobu viac ako 90 dní v zmysle ZoB, a teda zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Žalovaná v tomto smere podporne odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 7.7.2020 č.k. 9CoCsp/7/2020, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.6.2019 č.k. 9Co/308/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.2.2019 č.k. 9Co/147/2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.2.2018 č.k. 5Co/374/2017.

8. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 22.6.2021 uviedol, že spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 28.8.2017 označenej ako „Tretia upomienka“ súdu predložili aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanej na adresu ňou uvedenú, a to pod číslom zásielky RE364250154SK dňa 28.8.2017, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. V spore preukázali, že právny predchodca vyzval žalovanú na zapltenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu, svoj dlh nezapltila a do omeškania s jeho zapltením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky bola viac ako 90 dní v omeškaní so zapltením svojho dlhu voči banke, na ktorého zapltenie bola preukázateľne vyzvaná, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zapltenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto spore.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 29.6.2020. Na pojednávanie sa nedostavili strany sporu, ktoré svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal na pojednávaní v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalovanej sa na pojednávaní pridržiaval doterajších písomných vyjadrení a na doplnenie predložil súdu rozsudok tunajšieho súdu sp. zn.: 26Csp/91/2020 medzi rovnakými sporovými stranami, ktorý je už aj právoplatný a v ktorom súd okrem iného posudzoval aj to, ako sa predchodca žalobcu nezaoberal sociálno-ekonomickou situáciou žalovanej pri poskytovaní úveru a žiadal, aby súd žalovanej priznal náhradu trov konania.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom žalobcu, vyjadreniami strán sporu a s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav: právny predchodca žalobcu - VÚB, a.s. a žalovaná uzatvorili dňa 20.9.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 1.400 Eur, ktoré sa zaviazala splácať v mesačných splátkach (96) po 27,95 Eur vrátane poistenia, pri celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.444,32 Eur, úrokovou sadzbou 15,10% p.a., RPMN 16,87% a priemernou RPMN 18,43%, poplatok za poskytnutie úver 28 Eur. Žalovaná porušila povinnosť uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 28.8.2017 - tretia upomienka - pokus o zmier, vyzval žalovanú na okamžité zapltenie dlžnej sumy 84,52 Eur a zároveň ju upozornil, že v opačnom prípade bude požadovať vrátiť celú sumu poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Z dôvodu neuhradenia dlhu, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 13.10.2017 - výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom oznámil žalovanej predčasnú splatnosť pohľadávky k 13.10.2017 a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy 1.429,81 Eur v lehote do 7 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná výzvu prevzala dňa 27.10.2017. Listom zo dňa 29.11.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky voči žalovanej vyplývajúcej zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.9.2016 ku dňu 26.11.2019 na žalobcu.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 92 ods.8 Zákona č.483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

17. Keďže žalovaná v rámci svojej obrany vzniesla námietku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby, súd sa najskôr zaoberal touto otázkou.

18. Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na žalobcu postúpená bankou. Súd skúma aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej z úradnej povinnosti. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou súdneho konania. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovanej uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

19. Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

20. Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ako aj obsahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl). Tieto požiadavky a

povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

21. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., bol postupník v konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. môže byť spôsobilým predmetom postúpenia len splatná pohľadávka. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. V prípade, ak nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou alebo odstúpením od zmluvy, nie je možné urobiť záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. V predmetom prípade žalobca nepreukázal, že pred zosplatením pohľadávky právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú riadne a včas a najmenej v lehote 15 dní na možnosť zosplatenia. Žalobca síce preložil súdu tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 28.8.2017, v ktorom žalovanú vyzval na zaplatenie omeškaných splátok s upozornením na možnosť požadovať splatnosť celého dlhu, avšak nepredložil dôkaz o tom, že túto upomienku aj skutočne žalovanej zaslal, nakoľko ju nie je možné spárovať s predloženým nedatovaným podacím hárkom, a že táto sa aj dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Žalovaný k žalobe síce pripojil podacie hárky, avšak ani jeden z podacích hárkov nepreukázal ani len odoslanie upomienky zo dňa 28.8.2017 žalovanej, ktorá predchádzala zosplateniu úveru. Predložené podacie hárky sú z mesiaca november 2019, máj 2020 a nedatovaný podací hárkok. Z uvedeného dôvodu nemohlo dôjsť k platnému zosplateniu celého dlhu žalovanej ku dňu 13.10.2017 v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanej bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Z tohto dôvodu potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je súd v konaní ex offo prihliadnuť.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalobcovi nepodarilo preukázať splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky VÚB, a.s. voči žalovanej ako dlžníkovi na žalobcu, teda, že sa stal platne a účinne veriteľom uplatnenej pohľadávky. Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, a z toho dôvodu súd žalobu zamietol.

23. Podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v spore plne úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.